

Tanácskozott a városi nőbizottság

Tiltakozás a chilei terror ellen

Csütörtökön, tegnap délután ülésezett a Hazafias Népfrent városi nőbizottsága. Szilágyi Istvánné, a nőbizottság vezetőségi tagja előadásában megemlékezett a latin-amerikai, közel-keleti, indokínai országok és külön a chilei nép antiimperialista harcáról. A nőbizottság az Országos Békatanácsnak küldött szolidaritási táviratban tiltakozott a chilei nép elnyomása, a terror ellen.

A megemlékezés után dr. Elek Mihályné, a nőbizottság titkára ismertette az 1974-75-ös év munkatervét, a városi és a körzeti nőbizottságok előtt álló feladato-

kat. Meghatározták a következő ülések napirendi pontjait, a Nők Fórumának és a Nők Klubjának ez évi programját. A gazdag munkatervben többek között foglalkoztak a kozmetikai bemutatók, gyártók és fogyasztók fóruma, munkásmozgalmi veteránok meghívása, a Szegeden élő, idős emberek helyzetének megtárgyalása, a gyermekek iskoláztatásának aktuális kérdései szerepelnek. A nőbizottság képviselői részt vesznek a bölcsődei és óvodai férőhelyek elbíráló bizottság és az alkoholelleses bizottság munkájában is.

Vetőmag ősze, tavaszra

Az idei ősze és a jövő év tavaszára 6000 üzlet — AFESZ-bolt, szövetkezeti áruház, ABC-üzlet, zöldség-bolt és felvásárló telep — ellátására készült fel a Hermes AFESZ. A szövetkezeti kereskedelem minden eddiginél nagyobb választékot nyújt: 1974 őszen és 1975 tavaszán 50—55 millió forint értékű vetőmagot hoz forgalomba. Készleteit saját termeltetésű, valamint a vetőmagtermelő vállalatoktól és importból beszerzett magvakból állította össze. (MTI)

Milliók a vendéglátásra

Fejleszti üzlethálózatát a vendéglátó vállalat

A vendéglátás kulturáltságára évről évre mind nagyobb összeget fordít a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat. Az idén is olyan beruházásokat valósít meg, amelyek nyomán üzleteinek külső és belső képe előnyösen megváltozik. Szabó József, a vállalat igazgatója mostani ilyen tevékenységüket summázva úgy fogalmazott, hogy „az intenzív szakasz” illik rá leginkább beruházásaik jellegére. Természetesen üzletpolitikai célokat is szolgálnak ezek a munkák. Még a nyár előtt tanúi lehettünk annak, hogy egyik hónapról a másikra miként változott meg a Szent István téren például a Búza-vendéglő az átalakítási munkálatok után. Az üzlet korábbi kocsmajellege egyszerűben megszűnt, nemcsak az új berendezések nyomán, hanem a vendéglátás, a vendégfogadás, a kiszolgálás színvonalának emelésével is.

Háromszázezer forintot költöttek a Búza-vendéglő átalakítására és azt követően 400 ezer forint értékű munkával, új berendezéssel alakították ki Felsővárosban a Bárka-vendéglő új arcát. Nyomon követhető, hogy egy-egy régi üzlet korszerűvé tételével nemcsak a forgalom emelkedik, hanem a vendégek is szinte kicserélődnek. Tiszta, rendezett, jó környezetet nyújtó üzletben nem érzi jól magát az a vendég, aki azelőtt az asztal alá „kényszerült”, mert a lerészegedéssel ivott. Jó elgondolás volt a Kölcsey utcában is létrehozni, kialakítani a gyorsbüfé, ahol a sietősen betérő vendég uzsonnázhathat, ebédelhet, vacsorázhat. Ebben az üzletben tilos a dohányzás. S az üzlet profiljához eredetileg az is hozzátartozott, hogy nem tartottak alkoholos italt. A zsírosabb ételekre azonban bort akart inni a vendég, tehát engedni kellett az igényeknek.

A háziasszonyok kedvére cselekedett a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, amikor megszüntette a Szent István téren a depó jellegű borkóstolóját, amely, mondjuk ki őszintén, a környék szegényfoltja volt. A helyében süteményboltot hoztak létre, amelynek ugyan nincs akkora forgalma, mint a korábbi depónak, de nem is a forgalom hajszolása volt a cél, hanem egy új profilú üzlet létrehozása. Soron kö-

vetkezett a beruházásban a Somogyi utcai tejivó átalakítása korszerűvé, több mint félmillió forint ráfordításával. Tarjánban hamarosan átadják a Lila akác éttermet, amelynek építési költségét a városi tanács biztosította, a belső berendezés pedig — árukészlettel együtt — mintegy 2 millió forintot fordít a vállalat.

Régi és mostani mivoltában nemigen felel már meg a kulturált vendéglátás követelményeinek a patinás hírvégi Hagyó-étterem. Átalakításra szűkséges. El is készült már a program, amely szerint 11 millió forintból át lehet építeni az éttermet úgy, hogy a konyháját lényegesen megnagyobbítsák és alkalmassá teszik az étkezéstől önkiszolgáló rendszerben napi ezer vendég számára, a mai 4—500 helyett. A szomszédos Kis Hágó is munkába veszik, átalakítják sörözővé és majd meleg ételt is lehet itt kapni.

Természetesen nemcsak szegedi üzletek korszerűsítését tűzte napirendre a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, Napirenden szerepel, a követelményeknek megfelelően, a vendéglátás

korszerűsítése Makón is. Az ugyancsak neves Korona-éttermet lehet majd bővíteni, mert az épületből a bank új helyre költözik, s a fel szabaduló helyiségeket — saját házában — birtokba veszi a vendéglátó vállalat. Hódmezővásárhelyen a Béke-bisztró átalakítására 1 millió 700 ezer forintot fordított a vállalat. A régi konyhát háromszorosára bővítették, s ennek arányában sokkal több vendéget fogadhatnak, mint annak előtte. Ugyanígy a Béke-étterem rekonstrukciójára 500 ezer forintot fordítanak. A szálló is nyer a rekonstrukcióval: a lakószobák mellé fürdőszobát alakítanak ki.

Üzletei korszerűsítését tovább folytatja a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, amelynek a forgalmát az idén igen érzékeny veszteség érte a Tiszán egymást követő árhullámok miatt. Csongrádtól Szegedig átlagosan 15 füzletet kellett bezárni a folyók hullámtéri részén, éppen a szezonban. Ennek következtében mintegy három és fél millió forinttal csökkent az évi forgalom.

L. F.

Művészklub — alkotóműhely

Művészekkel találkozási alkalom szövege kerül, a város művészeti életét elemezve hány-szor megfogalmazódik: nincs kapcsolat a különböző művészeti ágak művelői között; kiaknázatlan lehetőségek fekszenek az előrelépést; közösen kellene megoldani a közös feladatokat. Utcai beszélgetések, műterem-látogatások, két megálló közti villámszeme-cserék mind-mind a szegedi művészeknek azt a jogos igényt fogalmazták meg, amely nagyon határozottan és markánsan jelenik meg az MSZMP Szeged városi bizottsága által az elmúlt hónapokban készített körültekintő felmérésekben és melyreható elemzésekben is.

Azt tudniillik, hogy égetően szükséges egy fórum, ahol egyaránt otthonra lelne építész és festő, fotós és színházi rendező, költő és zeneművész. Olyan klubot hiányolnak egyöntetűen a szegedi művészek, ahol elsősorban találkozhatnak egymással, megismerhetnék egymás szándékait, alkotói tevékenységét. Találkoznának azok, akik egy utcában laknak, de nem tudják, hogy egy asztalfiókban őrzött képet összekötne őket a művészet vidékén éppúgy mint az emberi kapcsolatok hétköznapjaiban; akik egy ügyet melengestnek a tenyerükben, s nem tudják, hogy a villamoson mellettük zötyögő kolléga is ugyanazon a problémán töri a fejét; akik igénylik a más művészeti ág képviselőinek jelenlétét, véleményét, építő kritikáját — igénylik a művészeti ágak közötti kapcsolatot, a műsarak testvériségének jegyében a művészek alkotó közösségét.

A Sajtóház Művészklubja, néhány hónapos szünet után, némileg módosult profillal ad hírt újra magáról. Vállalja és folytatja az elmúlt, több mint öt esztendő eredményeit, de fejlesztési szándékait is. Művészklub igyekszik lenni a szó igazi értelmében, sajátos, különös ismertetőjegyekkel. A szegedi művészek (képzőművészek, építészek, írók és költők, fotósok és zenészek, a színház művészeinek) fóruma, találkozóhelye, műhelye. Itt is lesznek minden hónap első hetében, szervezett programok: kiállítások — képzőművészeti bemutatók, dokumentár-fotókiállítások, építészeti bemutatók.

stb. —. Önálló estek, könyv-viták, zenei események. De ami hangsúlyos; alkotó fórum.

Elsősorban a helyi művészeti élet állandó tűzhelye, a szegedi szellemi élet forrásvidéke szeretne lenni a Művészklub. Mert az elefánt-csonttoronyba zárkózás — legyen bár terepszíndre festve az a torony! — nemcsak a tévutak veszélyét rejti magában, nemcsak az értéktelenség bicsaklásait, de a provincializmusba fulladást, a megfeneklést is.

Egy mű csak a fogantatás, a kihordás fázisaiban magánügy, személyes kérdés. Attól a pillanattól, hogy elkészül egy-egy alkotás: közügy lesz. Elsősorban a város művésztszárda-mának ügye, hiszen ezt a közösséget reprezentálja a város széles közönsége előtt, ország-világ előtt. A Művészklub sikere is elsősorban és alapvetően a város

művészeinek aktivitásán, segítő szándékán múlik. Az MSZMP közművelődési határozata a művészeknek is jelentős feladatokat oszt. Együtt, közösen vállalva nemcsak könnyebb, de szinte parancsolóan szükséges is. Valahogy úgy kell segítenünk egymást a közös célok eléréseért folytatott munkában, ahogy a művészetek hajnalán, a sámán-kodások világteremtésének pillanataiban segíthette a varázslatot szó és dallam, mozdulat és maszk, környezet és tükörkép.

Otthonossá kell tenni ezt a várost, teljesebbé önmagunkat, környezetünket. Ebben igyekszik segítséget nyújtani a szegedi művészek fóruma — a hétfőn, október 7-én újra megnyíló Művészklub. Segíteni elsősorban a szegedi művészek ügyét.

Segíteni a város közművelődésének ügyét.

Környezetátalakítás a szénmezőn

A visontai szénmezőn újabb környezetátalakító munka zajlik az úgynevezett nyugati bányá előkészítésén. Az előkészítés egyik legjelentősebb szakaszán már túl vannak: új mederbe terelték a szénmezőt korábban átszelő Bencapatakot. Mintegy három kilométeres szakaszon mesterséges csatornát építettek.

Üvegház a rács két oldalán

Színés amerikai film. Írta: Truman Capote, Wyatt Cooper és Tracy Keenan Wynn. Rendezte: Tom Gries. Operatőr: Jules Brenner. Zene: Billy Goldenberg. Főszereplők: Alan Alda, Vic Morrow, Roy Jenson, Dean Jagger, Kristoffer Tabori, Clu Gulager.

Megrázó, megdöbbentő film Tom Gries Üvegház című filmje. Megrázó, és kegyetlenül őszinte. Egy börtön kegyetlen világába vezeti el a nézőket, de ugyanakkor kíméletlenül sugallja általánosabb érvényű igazságot is. Mert a börtön farkastörvényeinek áldozatul eső két főhős egyszerű áldozata annak a társadalomnak, melynek számok mögé rejtett bűnözői és kiközösítettjei között játszódnak a cselekmény.

Új lakók érkeznek egy amerikai börtönbe. Egy kábítószeres kamaszfiú, egy egyetemi tanár, akik felindultságában olyan szerencsétlenül ütötte meg a feleségét elgázoló autóst, hogy az meghalt, és egy Vietnamból hazatért leszerelt katonát, aki más munkalehetőség híján a börtönöri foglalkozást választotta. A rácsok mögött különös törvények uralkodnak. Két lehetőség van: elfogadni azokat, bármennyire is megalázók és kegyetlenek, vagy ellenállni és belepusztulni. A „füves” kamasz naiv bizalommal és hittel közeledik a védelmet nyújtó „erős fiúkhoz”, de végtelen megalázása után inkább az önkéntes halált választja. A professzor megpróbál ellenállni. Egy évet

kellene eltölteni a kegyetlen világban, ennyi időre kellene derekat hajtani az örökre összejátszó bandának. S mivel nem teszi, meghal, éppen annak a börtönőrnek puska-golyója oltja ki életét, aki megpróbálja leleplezni, feltárni az igazságot: a kegyetlenkedéseket, az örök és foglyok összejátszását, a gyilkosságokat. S még a tragédia után sincs más választása, menekülnie kell.

Feszeseen szerkesztett, rendkívül izgalmas film az Üvegház, vagy ahogy alkotói az alcímbe jelzik: A rács két oldalán. Nagyszerű az operatőri munka is, és a színészi játék is.

L. L.

Gépek magyar-NDK együttműködéssel

A következő években tovább bővül a magyar-NDK kooperáció az utépítő, aszfaltkeverő berendezések gyártásában. Segítésére a NIKEX — Külkereskedelmi Vállalat közreműködésével a Közüti Gépellátó Vállalat és NDK-beli partnere együttműködési szerződést kötött többek között újabb típusú, nagy teljesítményű utépítő gépek közös tervezésére.

Hazánk egy korábbi KGST-szakosítási megállapodás értelmében az óránként 50 tonna kapacitású

kiseb teljesítményű utépítő berendezéseket gyártja, az NDK-vállalatok pedig a köztér- és nagy teljesítményű gépeket. Ma már azonban egyre több 60—80, sőt 100 tonna kapacitású aszfaltkeverőre is szüksége van építőiparunknak, így az NDK-ból származó import évről évre nő. Ezért a két partner-vállalat kooperációs egyezménye szerint — magyar részegységektől az NDK-beli cég több berendezést exportál hazánkba.

Száraz szeptember

Az ős első hónapja kellemesen meleg, nyárias időjárással kezdődött, s ez az utó-nyár csaknem pontosan a csillagászati ős kezdetéig, 21-ig tartott. Ebben a három hétben országszerte túlnyomórészt derült, száraz, napfényes időjárás uralkodott, a hőmérséklet csúcscértékei 25—30 fokig emelkedtek, s a napi középhőmérsékletek 2—3 fokkal meghaladták az évszaknak megfelelő értéket. Ekes fordulat állott be időjárásunkban 21-én, amikor az Adria fölött kialakuló ciklonok hatására ország-szerte megindult az esőzés, a keleti országrészekben csak jelentéktelen, de a Dunán túl igen kiadós csapadékok hullottak. A hónap utolsó hetében egymást követték a hűvös óceáni léghullámok. de kiadósabb esőket most is csak a Dunántúl kapott. A tartósan borús, szeles hűvősi napokban 3—4 fokkal maradt a hőmérséklet napi középértéke a sok évi átlag alatt, s ez a kellemetlenül hűvös szakasz csaknem teljesen kiegyenlítette a hónap első felének melegtöbbletét, a hőmérséklet havi középértékei megfeleltek a sok évi átlagoknak.

legmagasabb hőmérsékletet 3-án jegyezték fel, amikor a felmelegedés elérte a 30 fokot. A legalacsonyabb hőmérséklet 28-án hajnalban alakult ki, a városban ekkor 5 fokot mértek, de Szeged határában csaknem fagy-pontig süllyedt a hőmérő, a repülőterén megfigyelő állomáson 1 fok volt a hőmérséklet minimuma. Az ország északi területein gyenge tájmenti fagyok is előfordultak ezen a napon, a Déli-földön fagyot azonban még sehol sem észleltek.

A szokatlanul hideg időjárás október első napjaiban is tart. Október 2-án a hőmérséklet csúcscértéke Szegeden mindössze 11 fok, a napi középhőmérséklet pedig 7,8 fok volt, s ez november 11-e normál hőmérsékletének felel meg városunkban! A csapadékmérle a Déli-földön elég jelentős hiánnyal zárult az elmúlt hónapban. Annak ellenére, hogy az utolsó hétben gyakoriak voltak az esők, a viszonylag csekély hozamok miatt a havi csapadékösszeg a szokásosnak mindössze felét, kétharmadát érte el ezen a területen.

Dr. Péczely György egyetemi tanár

Szegeden, szeptemberben a